

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jus Canonicum Practice Explicatum

Seu Decisiones Casuum Ad Singulos Decretalium Gegorii Papæ IX. Titulos,
& ad Consuetum Referendi Modum accommodatæ

Complectens dimidiam Decretalium Partem, videlicet nonaginta duos
Titulos, nimirum usque ad Titulum XX. Libri de Feudis exclusivè

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1728

Quæst. II. An consultius Petitorium cumulare cum Possessorio?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62305)

pariat exceptionem rei iudicatæ in Possessorio. Non 2. Hoc ipso, quod sententia in Petitorio excludat & absorbeat Possessorium, non vice versa, non debet omissio Possessorio statim ad Petitorium convolari. Dein rectè fit pluribus, quod paucioribus æquè securè, & commodè fieri non potest. Insuper Parochus Petitorium, post-

quam causâ cecidit in Possessorio, videat, quid lucraturus sit. Non quia non ita securus est Primissario in Petitorio de victoria, sicut in Possessorio: si in hoc aliquando victor, facilius etiam vincet in Petitorio propter commoda Possessionis, quam si immediatè Petitorium elegerit.

QUÆSTIO II.

An consultum sit Primissario instituere Judicium utrumque, Petitorium cumulando cum Possessorio?

PRO Affirmativa sic forsan pugnabis: potest Primissarius utrumque simul intentare; ergo consultum est cumulare utrumque; quia sic uno Judicio finietur tota causa; aliàs finitio Possessorio primùm foret inchoandum Petitorium, per consequens consuleretur laboribus & expensis: ac insuper, si Primissarius Actor deficeret in uno, mox juvaretur secundò, contra Parochus Reus forsan abstereretur à suscipienda lite, si videret duplici via se oppugnari. *Antec. autem probatur ex c. 36. de testib. c. 10. de restit. spol. c. 21. de sent. & re jud. Clem. un. b. t. l. 12. §. nihil commune ff. de acquir. poss. l. 6. ff. de except. rei jud.* Nec dicas, possessionem nihil habere commune cum proprietate. *l. 12. cit. &* sicut possessio & proprietas sunt res porus diversæ, illaque facti, & hæc juris, ita etiam duas diversas pro utraque actiones competere, pro possessione interdictum seu actionem

personalem in factum, & pro proprietate rei vindicationem, consequenter in diversis Judiciis esse proponendum. *l. 53. ff. de O. & A. arg. l. 1. c. de fact. qui enim dominum se esse dicit, verfarium fatetur esse possessorem. l. 9. ff. de R. V. l. 1. c. ubi in rem dicit.* Siquidem hæc duo Judicia, Possessorium & Petitorium, non sunt contraria, licet sint diversa, sicut actiones sunt contrariae, sed tantum diversa, compatibles tamen: allegantur autem Jura solum actiones contrariae in eodem Judicio proponi non potest: possunt ergo cumulari hoc modo: *ego possideo, non tu: & hæc possideas, rem meam esse ajo:* sicut non sunt contrariae hæc duæ exceptiones: *Reo propositæ: nihil debeo: & hæc debeam, pacto mihi debitum remissum.* *Gonzal. ad c. 6. b. t. n. 18.* Nec ille, qui dominum se asserit rei & juris incompetentis, quale est jus decimandi in prædicta hypothese, fatetur adversarium esse possidem.

possessorem (quidquid sit in rebus
corporalibus, de quibus loquitur l. 9.
cit., propter quam multi putant Peti-
torium cum Possessorio possessionis
retinenda cumulari non posse) nam
in incorporalibus quasi-possessio con-
sistit in usu, qui ab adversario potest
prohiberi, & ideo interdictum & ac-
tio in factum, ne turbetur Possessor in
possessione, adeoque etiam Possesso-
rium *retinenda* (de quo ferè solo di-
scuntur inter Auctores) cumulatur re-
cte cum Petitorio. Sic in l. 8. §. *Ari-*
stus, si Servitus vind. §. l. 20. ff. de Ser-
vitut. interdicta Possessoria ratione
quasi-possessionis etiam *retinenda*,
conceduntur agenti in Petitorio ra-
tione servitutis.

Ut ut autem in hoc discursu verum
sit *antecedens*, ac bene probatum,
negarem tamen ego *consequentiam*;
nam non omnia, quæ fieri possunt,
semper & in omnibus circumstantiis
fieri consultum est. In præsentî hy-
pothesi planè utilitatem cumulandi

Petitorium cum Possessorio non pos-
sum videre; quippe dubitari non potest,
quin Primissarius in Possessorio futurus
sit victor, quod si solum intentetur,
citò & longè celerius obtinebit sen-
tentiam, simulque minoribus longè
laboribus, quàm si cumulet Petito-
rium; tunc enim onus probandi pro-
prietatem sibi imponit, quæ probatio
plus temporis, & plus laboris, & plus
expensarum exigeret. Accedit, quòd
spem habere possit, Parochum in Pos-
sessorio causâ cadentem non ausurum
experiri in Petitorio. Vel, si hoc in-
tentaret, Primissarius saltem liber esset
ab onere probandi, ac fructus deci-
masque interea perciperet. Et licet
in casu cumulationis unum foret dun-
taxat Judicium, tamen illud longè
esset molestius & damnosius Primissa-
rio, quàm si duo successivè institu-
erentur, præsertim si vicerit in Pos-
sessorio, uti spem certam habere po-
test. Unde patet quoque ad proba-
tionem *Consequentia*.

QUÆSTIO III.

Quale Possessorium, vel potius quale remedium possessori-
um instituire consultum & magis proficuum sit Primissario?

Prænotandum I. remedia possesso-
ria, a Prætoribus introducta, esse in
triplici classe: aliqua tendunt ad pos-
sessionem, quam quis nunquam ha-
bet, *adipiscendam*, uti interdictum
quorum bonorum, interdictum quorum
negatorum, & interdictum *Salvia-*

num, quod competit locatori fundi
adversus conductorem in rebus præ-
dio locato illatis pro pensione locatio-
nis: aliqua ad possessionem; quam
quis habet, & in qua ab alio turba-
tur, *retinendam*, ut interdictum *uti*
possidetis, & interdictum *utrobi*: ali-
qua

M m 3